

РЕШЕНИЕ

№ 3126

гр. София, 11.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Димитър Младенов, като разглежда дело номер **1750** по описа за **2012** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 20. 07. 2011 г. по НАХД № 3145 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 94 състав е изменил наказателно постановление (НП) № 1929 / 09. 12. 2010 г., издадено от директора на Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция „Пътна инфраструктура”, с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП), на М. А. Г., е наложена глоба в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 26, ал.2, т.1, б.”а” от ЗП, като е намалил размера на глобата на 300 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от М. А. Г., в която се моли същото да бъде отменено като неправилно.

В съдебно заседание касатора, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Р. и В. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че при извършена проверка на 12. 11. 2010 г. около 09.47 часа на Околовръстен път С., между разклона за кв. Б. и разклона за кв. С., посока кв. С., управлявайки автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , водача М. А. Г., е извършил нарушение на чл. 26, ал.2, т.1, б.”а” от ЗП от Наредба № 11 от 3 юли 2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, тъй като товарния автомобил е с натоварване на двойната ос 25530 кг., при максимално допустимо натоварване на двойната ос – 18 000 кг. и автомобила е с общо тегло 42 915 кг., при максимално допустимо общо тегло 32 000 кг. Измерването е извършено с техническо средство електронна везна модел DFW-KR с № 118873.

На същата дата бил съставен АУАН, връчен срещу подпис на шофьор на автомобила, в който деянието е квалифицирано като нарушение по чл.26, ал.2, т.1, б. „А” от Закона за пътищата.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН, е издадено и обжалваното НП № 1929 / 09. 12. 2010 г., от директора на Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция „Пътна инфраструктура”.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Съгласно т.5 на чл. 7 (1) от Наредба № 11/2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства - за движение по включените в приложение № 2 отворени за обществено ползване пътища допустимото максимално натоварване на ос за ППС с допустими максимални маси по чл. 6 ал. 1, т.6, б. “б” и без пневматично или признато за еквивалентно на него окачване - е 18 тона за една двойна ос, когато разстоянието между осите е от 1,3 включително до 1,8 т, а съгласно чл. 6. (1) т.6 от Наредбата - 32 тона е допустимата максимална маса за движение по пътищата, отворени за обществено ползване - за моторно превозно средство с четири оси, каквото МПС е и управляваният от касатора автомобил.

С оглед събраните по делото доказателства, въззивният съд е приел, че правилно е потърсена административно-наказателната отговорност на касатора с налагането на административно наказание „глоба” съгласно санкционната норма на чл.53, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като в нарушение на чл.26 от ЗП същият извършил движение на тежко пътно превозно средство без разрешение на администрацията, управляваща пътя. Посочената санкционна разпоредба предвижда налагането на наказание „глоба в размер от 300 до 2 000 лева за физическите лица, нарушили чл.26 от ЗП. В конкретния случай, макар и правилно да е приложена точната материално-правна разпоредба, съдът е счел, че наложеното наказание се явява явно несправедливо и това е така, тъй като става въпрос за първо нарушение и няма никакви други отегчаващи отговорността обстоятелства. С оглед на тези мотиви районният съд е приел, че справедливо по размер и в достатъчна степен изпълняващо цедите по чл.12 от ЗАНН се явява наказанието „глоба” в размер на 300 (триста) лева и НП е изменено в тази насока.

Касационната жалба, подадена от М. Г. е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при неточното прилагане на материалния закон като е определено извършеното нарушение и съответното наказание.

Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства по делото пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да разколебят описаната фактическа обстановка.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтълкувал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град. Районният съд изцяло и подробно е изследвал всички повдигнати от касатора въпроса, поради което е стигнал до верни и законосъобразни изводи.

Предвид липсата на конкретни изложени касационни основания и съобразно чл. 218, ал. 1 от АПК, подадената касационна жалба е неоснователна, а обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 20. 07. 2011 г. по НАХД № 3145 / 2011 г., на Софийски районен съд - Наказателна колегия, 94 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

